

Småkager, kram og kærlighed

María Marta Molina de Monterroso
(Baseret på en virkelig hændelse)

Eva stod på sine tåspidser. Hun prøvede at nå æsken i skabet.

»Jeg fik den!« sagde hun.

Hun åbnede æsken. Indeni var der små krybbespilsfigurer lavet af rødt ler. Hun pakkede dem ud og lagde blidt Jesusbarnet i krybben.

Så var det tid til at pynte juletræet. Eva hjalp Mamá og sin lillebror, Nefi, med sætte lys på træet og hænge *manzanillaer* på det. Eva elskede

duften af de små gule frugter. Da Papá kom hjem, hjalp han Eva og Nefi med at sætte stjernen øverst på træet.

Eva var glad for, at nogle af deres juletraditioner var de samme i år. Alt andet føltes så anderledes.

For nogle få uger siden havde en orkan ramt deres by i Guatemala. Den voldsomme regn og blæst ødelagde mange huse. Nogle mennesker boede stadig på herberg. Og mange mennesker var syge på grund af COVID-19-virussen.

Normalt kom Evas tanter, onkler og fætre og kusiner hjem til dem juleaften til en stor fest. Eva og Nefi fik lov til at blive længe oppe. De lavede *ponche* (punch) med deres tanter og legede med deres fætre og kusiner. Ved midnat gik alle ud på gaderne, tændte små fyrværkerier og krammede venner og naboer.

»Julen bliver ikke den samme i år,« sagde Eva.

Men i år kunne deres familie ikke komme på besøg. Og juleaften ville der ikke være nogen kram på gaderne.

Eva var ked af alt det sjove, hun ville gå glip af. »Julen bliver ikke den samme i år,« sagde hun.

Papá nikkede. »Den er anderledes. Men Mamá og jeg har en ide, der måske vil muntre jer op.«

»Julen handler om at give,« sagde Mamá. »Kunne I tænke jer at hjælpe os med at købe mad til de familier, der mistede deres hjem under orkanen?«

»Okay!« sagde Eva. Nefi nikkede.

Eva og Nefi tog med Mamá hen til forretningen. Eva hjalp med at lægge maden i poserne. Så fik hun en idé!

»Mamá,« sagde hun, »kan du hjælpe Nefi og mig med at bage småkager til børnene på herberget? Vi kan levere dem, når vi kommer med maden!«

Mamá sagde ja. Eva, Nefi og Mamá brugte flere dage på at bage småkager sammen. Eva og Nefi puttede småkagerne i små plastikposer og bandt bånd om dem. Så tog de

mundbind på og gik med Mamá og Papá hen til det herberg, hvor familierne boede.

»Der er mange børn her,« sagde Nefi. »Har vi småkager nok?«

»Det håber jeg. Lad os bede en bøn,« sagde Eva. De lukkede deres øjne. Eva bad stille: »Himmelske Fader, vil du ikke nok hjælpe os, så alle her kan mærke din kærlighed.«

Børnene på herberget stod på en lang række. Eva og Nefi gav hvert barn en pakke småkager. Der var nok til alle!

Da de gik hjem, var Eva ikke ked af det mere. Hun smilede stort. Hun havde ikke mulighed for at give sine venner et kram juleaften. Men hver pakke med småkager var som et kram fra hendes hjerte. ●

Denne historie fandt sted i Guatemala.

På side 38 kan du finde en opskrift på småkager fra Guatemala!

Eva og Nefi taler et sprog, der hedder kekchi. De er begejstrede for, at der bliver bygget et nyt tempel i Cobán i nærheden af deres hjem!

ILLUSTRATIONER: JIMMY HOLDER